

[Duetoft]

geringen, så vidt jeg ved, forhandlet i mange sammenhænge – at man faktisk havde sagt ja til en plan, der fremrykkede ganske mange arbejdspladser og også skabte nogle nye, og om det ikke også ville være i samfundets interesse, at man netop benyttede den teknologi, der, som hr. Kim Behnke siger, var anvendt i Nordsøen, på den plan, som nu ikke blev til noget. Det ville have sat os i stand til konkurrencemæssigt også at være på forkant med udlandet. Jeg vil gerne spørge hr. Poul Nielson, om det ikke er i samfundets interesse. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan man kan sige, at det er noget, der ikke vil betyde noget for det danske samfund.

Efter min opfattelse var det, DUC var ved at gøre her, noget, som vi kunne have haft ganske megen gavn af, og i virkeligheden var det jo småting, der skilte, i alt fald fra det forligsoplæg, der forelå, som udvalget kender, og som også er blevet offentliggjort, og så til det, som hr. Poul Nielson vil. Jeg forstår ikke, at hr. Poul Nielson ville sige nej til det forligsoplæg, hvorefter man vederlagsfrit ville aflevere ledningen til staten sidst i 1990'erne. Alligevel skulle der altså siges nej. Det virkede på mig mere som en beslutning om, at DUC ikke måtte få lov til at udvikle disse teknikker, end det virkede som et samfundsmæssigt argument.

Jeg vil altså gerne høre en kommentar til spørgsmålet om arbejdspladserne og om den nye teknologiske brug fra hr. Poul Nielson, for ellers kan jeg ikke forstå sprogbugen.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes, det er udtryk for en forenkling, der ikke er brug for, når hr. Kim Behnke mener, at hvis man siger ja til ny teknologi, skal der siges ja til alt, uden nærmere nuancer. Det skal i øvrigt siges – også med adresse til hr. Duetoft – at der faktisk ikke er blevet sagt nej til noget. Der blev faktisk givet en tilladelse, som havde en næsten dominerende politisk baggrund bag sig her i Folketinget, og derfor mener jeg, det er helt omsonst at fortsætte diskussionen. Den sag blev afsluttet med, at tilladelsen blev returneret, og det er der ikke noget at sige til. Mere er der ikke i sagen.

Men jeg vil gerne pege på, at der jo kommer til at foregå noget, idet det nemlig kommer til at foregå på den måde, der oprindeligt var for-

udsat i 1990, og det vil indebære mulighed for nemmere adgang til at få koordineret den samlede udbygning og dermed fælles udnyttelse af procesfaciliteter, rørledningsinvesteringer og meget andet.

Det kan også gøre det lettere for os fra dansk side at få tingene til at hænge sammen i det fund, der er gjort på norsk side, og som efter alt at dømme også går ind på dansk område og også ind under Haraldfeltet. Det vil være et af de elementer i sagen, som vi i hvert fald mener nemmere lader sig koordinere på baggrund af en samlet udbygningsudvikling i det nordlige område end med det, der blev returneret. Det er billedet.

Derudover er det rigtigt, at der på kort sigt vil være en marginal forskel i aktivitetsniveau, men det kompenseres jo f.eks. af den udbygning, der netop er ved at blive taget stilling til for så vidt angår Gormfeltet. Det samlede billede vil altså være præget af denne høje aktivitet.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det er mestendels for historieskrivningens skyld, for selvfølgelig kan man da få et nej fremstillet på mange forskellige måder. Man kan gøre det ved, at staten siger nej. Men man kan også gøre det ved, at staten laver nogle forudsætninger, der er sådan, at koncessionsansøgeren, udbygningsansøgeren, siger nej. Hr. Poul Nielson vidste udmærket godt, at den godkendelse, der blev fremsendt, var uacceptabel for DUC, for hr. Poul Nielson kendte forligsresultatet, og hr. Poul Nielson kendte Esplanadens udspil; hr. Poul Nielson vidste godt, at når regeringen blev tvunget til at fremsende den godkendelse, var svaret nej.

Derfor er det historieforvanskning at stille det op, som om det er DUC, der siger nej. Det var regeringen, presset af bl.a. Socialdemokratiet, der fremsendte en godkendelse, som man på forhånd vidste var uacceptabel. Derfor kan man diskutere, hvem der er mest skyldig i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg håber, at denne debat overværes af mange, særlig af hr. Poul Nielsons vælgere, som